

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥
 मातृतीर्थं च तत्रैव यत्र स्नातस्य भारत ॥ प्रजाविवर्धितराजन्नतन्वींश्रियमश्नुते ॥ ५८ ॥ ततः सीतवनंगच्छेन्नियतो नित्यताशनः ॥ तीर्थतत्रमहाराजमहदन्यत्र दु
 र्लभं ॥ ५९ ॥ पुनाति गमनादेव दृष्टमेकं नराधिप ॥ केशानभ्युक्ष्यैवैतस्मिन्पूतो भवति भारत ॥ ६० ॥ तीर्थतत्रमहाराजश्चाविहोमापहंस्मृतं ॥ यत्र विप्रानरव्या
 घ्रविद्वांसस्तीर्थतत्पराः ॥ ६१ ॥ प्रीतिगच्छंति परमां स्नात्वा भरतसत्तम ॥ श्चाविहोमापनयने तीर्थे भरतसत्तम ॥ ६२ ॥ प्राणायामैर्निर्हरति स्वलोमानि द्विजोत्त
 माः ॥ पूतात्मानश्च राजेंद्रप्रयांति परमां गतिं ॥ ६३ ॥ दशश्रमेधिकं चैव तस्मिन्तीर्थे महीपते ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रगच्छेत्त परमां गतिं ॥ ६४ ॥ ततो गच्छेत्तराजें
 द्रमानुषं लोकविश्रुतं ॥ यत्र कृष्णद्वारराजन्व्यायेन शरपीडिताः ॥ ६५ ॥ विगाध्यतस्मिन्सरसिमानुषत्वमुपागताः ॥ तस्मिन्तीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी समाहि
 तः ॥ ६६ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ मानुषस्य तु पूर्वेण कोशमात्रे महीपते ॥ ६७ ॥ आपगानामविख्यातानदीसिद्धिनिषेविता ॥ श्यामाकं भोज
 ने तत्र यः प्रयच्छति मानवः ॥ ६८ ॥ देवान्पितृन्समुद्दिश्य तस्य धर्मफलं महत् ॥ एकस्मिन्भोजिते विप्रेकोटिर्भवति भोजिता ॥ ६९ ॥ तत्र स्नात्वाऽर्चयित्वा च पितृ
 न्वैवैवतानि च ॥ उषित्वारजनीमेकामग्निशोमफलं लभेत् ॥ ७० ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रब्रह्मणः स्थानमुत्तमं ॥ ब्रह्मोदुंबरमित्येव प्रकाशं भुवि भारत ॥ ७१ ॥ तत्र सप्तर्षि
 कुण्डेषु स्नातस्य नरपुंगव ॥ केदारैश्चैव राजेंद्रकपिलस्य महात्मनः ॥ ७२ ॥ ब्रह्माणमधिगत्वा च शुचिः प्रयतमानसः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ॥ ७३ ॥
 कपिष्ठलस्य केदारं समासाद्य सुदुर्लभं ॥ अंतर्धानमवाप्नोति तपसा दग्धकिल्बिषः ॥ ७४ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रसरकं लोकविश्रुतं ॥ कृष्णपक्षे च तुर्दश्यामभिगम्य
 वृषध्वजं ॥ ७५ ॥ लभेत् सर्वकामान् हि स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ तिस्रः कोट्यस्तु तीर्थानां सरके कुरुनंदन ॥ ७६ ॥ रुद्रकोट्यां तथा कूपे द्रक्ष्यते च महीपते ॥ इलास्पदं च त
 न्नैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ ७७ ॥ तत्र स्नात्वा र्चयित्वा च देवतानि पितृनथ ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति वाजपेयं च विदति ॥ ७८ ॥ किं दाने च नरः स्नात्वा किं जप्ये च महीपते ॥
 अप्रमेयमवाप्नोति दानं जप्यं च भारत ॥ ७९ ॥ कलश्यां वार्युपसृज्य श्रद्धाधानो जितेन्द्रियः ॥ अग्निशोमस्य जज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ८० ॥ सरकस्य तु पूर्वेण ना
 रदस्य महात्मनः ॥ तीर्थं कुरुकुलश्रेष्ठं अंबाजन्मेति विश्रुतं ॥ ८१ ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा प्राणानुत्सृज्य भारत ॥ नारदेनाभ्यनुज्ञातो लोकान् प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ ८२ ॥
 शुक्लपक्षे दशम्यां च पुंडरीकं समाविशेत् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् पुंडरीकफलं लभेत् ॥ ८३ ॥